

Bir Dede Olarak Hz. Muhammed (s.a.v.)

Hz. Peygamber (s.a.v.) torunlarını evde bazen sırtına, bazen karnının üzerine alıp eğlendirirdi. Hatta zaman zaman camide namaz kıldırırken bile çocuklar onun omzunda veya sırtında olurlardı. Mesela Hz. Zeynep'ten kız torunu Ümâme bu çocuklardan biridir. Hz. Peygamber (s.a.v.) onu namazda omzuna alır, eğildiğinde yere bırakır, kalktığında tekrar omzuna alırdı. Bazen secdeye gidince diğer torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin de gelip sırtına binerlerdi. Hz. Peygamber (s.a.v.) secdeden kalkarken onları yumuşak bir şekilde alıp yere bırakırdı. Secdeye gidince onlar yine sırtına binerlerdi, bu durum, namaz bitene kadar bu şekilde devam ederdi. Namaz bitince ise Rasulullah (s.a.v.) onları hiç kızmadan alıp dizlerine oturturdu.

Bir defasında Hz. Peygamber (s.a.v.) secdeyken sırtına Hz. Hasan veya Hz. Hüseyin binince, ininceye kadar secdeyi uzatmıştı. Yine başka bir gün Hz. Peygamber (s.a.v.) zekât hurmalarını dağıtırken Hz. Hasan kucığında bulunuyordu. Dağıtma işi bitince onu omzuna almıştı. Hz. Peygamber'in omzunda Hz. Hasan olduğu halde; "Allah'ım, doğrusu ben bunu seviyorum. Onu sen de sev" demiştir.

Sevgili Peygamberimiz torunlarına olan sevgisini, ilgisini her yerde, her fırsatta gösterirdi. Bir gün bir

omzunda Hz. Hasan, diğerinde Hz. Hüseyin olduğu ve sırasıyla onları öperken sahabenin yanına gelmiştir. Rasulullah (s.a.v.) Hasan'ı omuzlarında taşıırken sahâbeden biri Hasan (r.a.)'a "Bindiğin binek ne güzel binektir." dediğinde Hz. Peygamber (s.a.v.) bunun üzerine "Ve sürücüsü ne güzel sürücüdür." cevabını vermiştir.

Tüm bu örnekler Hz. Peygamberin (s.a.v) torunlarına olan sevgisinin, ilgisinin, merhametinin en güzel göstergeleridir.

Bilgi

Hz. Peygamber'in çocuklara olan ilgisi doğumdan itibaren başlar. O, doğan çocukların kulaklarına ezan okur, onlara isim verir, önceden kötü isim takılmışsa değiştirir, onlar için akika kurbanı keserdi. Meselâ torunu Hz. Hasan doğduğunda iki kulağına "ezan" okumuştur. Torunları Hz. Hasan, Hz. Hüseyin'in isimlerini de o vermiştir.

"Ey Allah'ım! Ben onu seviyorum, senin de onu ve onu sevenleri sevmeni niyaz ediyorum" (**Buhârî**)

Hadis

Spot Bilgiler

Dikkat

Hz. Muhammed'in (s.a.v.) söz konusu üstün nitelikleri, merhameti, sevgi ve şefkati bütün çocukları kucaklamıştır. Alçak gönüllü tutumuyla çocuklarla her fırsatta ilgilenmiş, şakalaşmış, gördüğünde onlara selam vermiş hal hatırlarını sormuş, hasta olduklarında ziyaretlerine gitmiş, onların kusurlarını da hoş karşılamıştır.

Püf Noktası

Peygamberimizin torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'in soyundan gelenlere toplumumuzda özel bir sevgi beslenmiştir. Tarihte Peygamberimizin sevgisine mazhar olmuş torunlarının soyundan gelenler için "Seyyid" ve "Şerif" isimleri kullanılmıştır. Torunlarına merhamet konusunda Peygamberimiz bize en güzel örnek olmuştur.

Biliyor musunuz?

Peygamberimizin, torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'i namazlarda sırtına aldığını, öz torunları yanında evlatlığı olan Hz. Zeyd'in çocuklarına da dedelik ettiğini, Medine'de küçük çocukları gördüğünde onlara katılarak onlarla hoş zaman geçirdiğini biliyor muydunuz?

Hz. Muhammed'in (s.a.v.) torunlarıyla ilişkisinde dikkat çeken bir husus da, onlar arasında ayrım yapmamaya, onlara eşit davranmaya özen göstermesidir. Hz. Peygamber'in torunları arasında adalette muamelede bulunduğu dair şu örnek verilebilir: Bir gün Hz. Peygamber, Hz. Fâtıma'nın evine gitmişti. Hz. Hüseyin içecek bir şey istedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber de bir koyun sağmaya yönelmişti. O zaman Hz. Hasan yanına gelmiş, ama Rasulullah sağdığını ona vermemişti. Bunun üzerine Hz. Fâtıma, Hz. Hüseyin'i Hz. Hasan'dan daha mı çok sevdiğini sorduğunda Hz. Peygamber şöyle cevap vermiştir: "Hayır, o ondan önce içecek istemişti!"

Peygamberimiz (s.a.v.) torunlarına olan sevgisini yalnızca sözle belirtmez, onlarla yakından ilgilenir oyun oynar, duasını hiçbir zaman eksik etmezdi. Sık sık Hz. Hasan ile Hz. Hüseyin'i yarış yaptırır, karşılıklarına geçerek kollarını açar, kendisine doğru koşmalarını söylerdi. Heyecanlı bir yarış başlar torunlar dedelerine ulaşmak için var güçleri ile koşarlardı. Peygamberimiz (s.a.v.) ilk geleni tutup omuzlarına kaldırarak galip ilan ederdi. Sonra onları kucaklayıp bağrına basardı.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), her hususta olduğu gibi, çocuk terbiyesinde de daima orta yolu takip etmişti. Bütün evlatlarını, torunlarını canı kadar sever hem de bu sevgisini onlara hissettirirdi. Ne var ki, bu sevgisinin kötüye kullanılmasına da asla fırsat

vermezdi. Zaten O'nun evlat ve torunları arasında, böyle bir davranışa yeltenen de yoktu. Ancak bilmeden yaptıkları hatalar karşısında, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) takındığı bir tavır, onlara duyduğu derin sevgiye rağmen, onların kötü bir davranışta bulunmalarına engel olurdu. Mesela bir defasında Hz. Hasan veya Hüseyin, henüz yaşları çok küçük olduğu için elini sadaka hurmasına uzatır. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) hemen harekete geçer ve o hurmayı onun elinden alarak: "Bize sadaka hurması haramdır!" der. Daha o yaştan itibaren, onları harama karşı duyarlı yetiştirme, terbiyede dengenin güzel örneklerinden biri olsa gerek.

Bilgi

Sahabeden biri Peygamberimizin Hz. Hasan'ı öptüğünü görünce "Doğrusu benim 10 çocuğum var, hiçbirini öpmemişimdir!" dediğinde Hz. Peygamber ona şöyle cevap vermiştir: "Merhamet etmeyene merhamet edilmez!"

"Bunlar benim dünyadaki reyhanlarımdır. Ben onları seviyorum, siz de onları sevin! Kim beni seviyorsa onları da sevsin!"

(İbn Manzûr, Muhtasar, 7/10.)

Hadis

Not Alalım
